

holdende med Hensyn til Afslutningen af saadanne Traktater og i sin Betænkning har gjort gjældende det Samme — men med mindre Føie, forekommer det mig — for hele Flertallets Vedkommende, skal jeg sige, at jeg ganske sikkert for mit Vedkommende kan sige, at jeg har været meget forbeholden i mine Udtalelser paa et tidligere Standpunkt, thi de gif væsentlig ud paa, at det i og for sig altid er en betænkkelig Sag at gaa ind paa Traktater med bestemte Toldindrømmelser, men naar vi gif ind paa saadanne Traktatforhandlinger med Spanien, lagde jeg Vægt paa, at vi eventuelt ogsaa vilde komme til lignende Traktatforhandlinger med Frankrig, og jeg skal henvisse til den høitærede Finansministers Svar paa mine Udtalelser, som netop gif ud paa, at han kunde være enig med mig i de Betænkneligheder, jeg havde anført mod Traktaten. Der er derfor ganske sikkert ikke fra min Side stet nogen stærk Tilskyndelse, medens Forhandlingen stod paa, til at naae til det foreliggende Resultat, og saa vidt jeg mindes, har jeg — bortset fra de ærede Medlemmer for Odense (Halbe-Hansen) og for Kjøbenhavns 7de Valgkreds (C. Hage), som jo i Toldsagen have stillet sig nærmere ved Flertallet, og fra hvem det ikke er mig ganske klart i Dieblivet, om der foreligger Udtalelser — været det eneste Medlem af Høire, der har udtalt mig om denne Sag paa dette Stadium. Det er altsaa ikke fra vor Side, at der er stet Tilskyndelse til eller udøvet et Pres paa Regjeringen, for at den skulde bringe Traktaten i Stand, men naar det nu er givet, at den er afsluttet, saa lægger jeg ganske vist ogsaa Vægt paa, om den godkjendes, og naar der er fremkommet Udtalelser om, at det i alt Fald kun var Regjeringen, der blev kompromitteret, hvis Traktaten ikke blev godkendt, saa vil jeg sige, at jeg kan forstaa, at man fra et Partistandpunkt kan være glad ved, at en Regjering, til hvilken man staar i Opposition, kan blive kompromitteret i indenlandske Anliggender, men jeg kan ikke forstaa, at man kan være, jeg vil ikke sige glad, men dog ligegyldig ved, at en Regjering mulig kunde kompromittere sig, og derved mener jeg da ogsaa at kompromittere Danmark, i udenlandske Anliggender. Jeg paaafjønner i saa Henseende de Udtalelser, den ærede sidste Taler fremkom med i Modsetning til tidligere Udtalelser fra andre Talere. Jeg er fremdeles af den Ansættelse, at Traktaten, som den nu foreligger, bør vedtages, og deraf følger da ogsaa ganske naturligt et andet Punkt, som jeg har gjort gjældende, at den bør vedtages snarest muligt, thi deraf afhænger det om den virkelige skal faae praktisk Betyd-

ning. Dersom vi trække Forhandlingerne om Traktaten ud, indtil Forhandlingerne om Toldlovsforslaget og hvad dertil hører kunne være endte, saa vil der jo være al Udsigt til, at vi i alt Fald ville være komne saa langt frem i Tiden, at Sagen næppe kan blive afgjort i den anden parlamentariske Forsamling, det spanske Cortes, i Sommer, saa at derved det rette Tidspunkt for Traktatens Ikrafttræden vil være uigjenkaldelig tabt.

Jeg skal derefter gaa over til at omtale selve Toldlovsforslaget, og jeg maa da først nedlægge en bestemt Indsigelse mod en Udtalelse, der i Gaar blev fremsat af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 7de Valgkreds (C. Hage), som synes at have faaet ud af mine første Udtalelser, at jeg skulde have anerkjendt, at Behandlingen og Gjennemførelsen af Toldreformen nu var den nødvendige Veitil Godkjendelsen af Traktaten. Dette har jeg ikke udtalt, og det er slet ikke min Mening. Jeg har udtalt, og det gjør jeg fremdeles, at jeg for mit Vedkommende lægger megen Vægt paa at faae Toldreformen gennemført, og at jeg vilde betragte det som særdeles heldigt, om vi omfider kunde naae til en Forstaelse derom, men at jeg ikke kan anerkjende, at dette skulde være en nødvendig Betingelse for at godkjende Traktaten, og at jeg tværtimod, som nys berørt, maa fastholde, at man ved at opstille denne Betingelse, let udsætter sig for, at Traktaten i ethvert Tilfælde bliver noget betydningløs eller i alt Fald taber en meget væsentlig Del af sin Betydning, ikke at tale om den Kalamitet, at Traktaten gaar til Bunds med samt Toldloven. Overfor Toldlovsforslaget spiller jo den finansielle Status i dens Helhed en væsentlig Rolle. Jeg kan selvfølgelig ikke i dette Dieblit gaa ind paa en nærmere Burdering af hele den finansielle Oversigt, som den ærede sidste Taler for et Dieblit siden fremsatte. Det skal interessere mig at læse den, naar den foreligger i Tidenden, men at gaa ind paa Enkeltighederne nu, kan der naturligvis ikke være Tale om. Jeg skal derfor væsentlig henholde mig til den Oversigt, jeg forleden tillod mig at give over den finansielle Tilstand, og der synes jo i Grunden heller ikke at være en saa væsentlig Uoverensstemmelse med Hensyn til Opjøselsen af den finansielle Status mellem os; thi vi ende jo begge med det Resultat, at den Formuefremsgang, vi skulde have haft, væsentlig er at søge i dels byggede, dels kjøbte Jernbaner. Det, som Striden altsaa nærmest vil staa om mellem os, er den Betydning, man tillægger disse Formuehvervelser, og det mener jeg da, at det væsentlig er at se hen til de Indtægter, som hidtil have vist sig at flyde af denne Formuebringelse.